

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Број 117 Четвъртък 30 септември 1971 г.

(308)

Год. XXIX

Цена 2 стотинки

Петък, събота и неделя —

решаващи дни за изпълнение на неотложните селскостопански задачи

Помощта на служителите и работниците, на учащите се, на пенсионерите и домакините, на транспортните средства на предприятия и строителните организации е крайно необходима. АПК „Янтра“ неотстъпно държи първенството в износа на грозде. ТКЗС — Страхилово вече преизпълни плана с 200 тона и изнесе 700 т грозде. Най-много грозде за износ предадоха стопанствата в Лясковец — 1320, Михалци — 950 и Полски Сеновец — 900 т. Започна сеитбата на пшеницата.

В резултат на по-добрата организация под ръководството на Окръжния комитет на Партията селскостопанските труженици от окръга изпълняват по-добре неотложните задачи. В сравнение със същия период на миналата година до сега е набрано и предадено за износ повече от 1000 тона грозде, а с това за вътрешния пазар тази цифра приближава до 2000 тона, набрани са и повече 8000 тона домати, прибрана е и повече царевична на площ от 40 000 декара. Сеитбата на пшеницата също започна по-рано в сравнение с миналата година.

Консервните предприятия в окръга имат възможност да преработят по-големи количества домати, а захарната фабрика все още няма обезпечен резерв.

Струпаването изведнъж на толкова много хора и помощ на кооператорите и механизаторите изисква да се увеличат и работят безупречно транспортните средства. В момента на полето лежат големи количества царевична и захарна цвекло. Едновременно с това трябва да се извозва грозде, арпаджик, и др. Ето защо по-вече от всеки друг път се налага включването на всички транспортни средства, с които разполагат предприятията, народните съвети, строителните организации, автотранспортът. Един ден в помощ на селското стопанство — това означава износ на повече грозде, прибиране на повече домати и освобождаване на площи за сеитбата.

СЕИТБАТА е изключително отговорен момент. Въпреки че са налице по-големи и по-добре подготвени площи, все още в отделни стопанства неоправдано се изкаква. Освен това в Полски Тръмбеш, Обединение и другаде не се оценява конкретната работа за строго спазване на технологическите изисквания. В окръга повсеместно все още не се изгарят остатъците от царевичка и плевелите, в отделни стопанства химическите торове не се стоварват върху напоя, а направо върху земята. Това влече сериозни последици за бъдещата реколта.

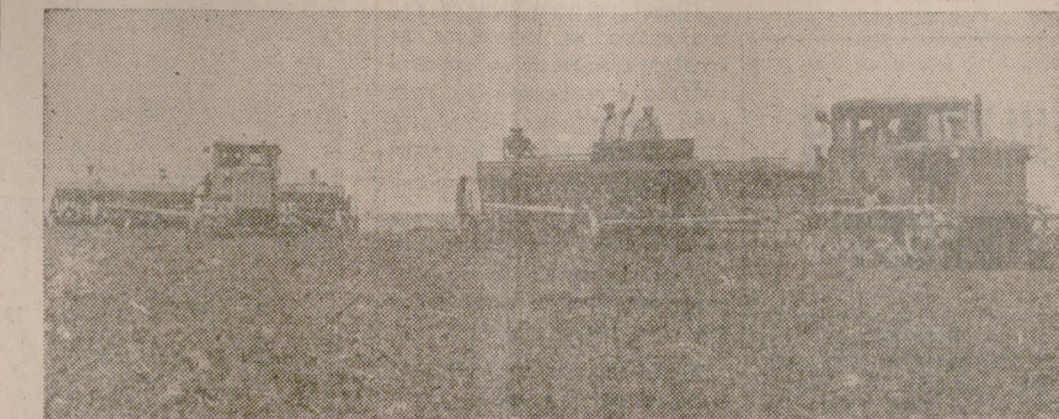
Всичко това, а и обстоятелството, че със започването на масовата сеитба ще идват непогодни и по-трудни за подготовка площи налага да се вземат енергични мерки за най-строго спазване на технологията при засяването на всяко парче земя.

Селскостопанските труженици и тружените се в окръга, които положиха толкова много грижи за лозята, царевичната и зеленчуците, които на трупаха богат опит в отглеждането на всички култури, не съмнено и в тези дни ще проявят високо гражданско съзнание и като истински стопани ще приберат навреме богатата реколта, ще осигурят извършването на сеитбата в най-благоприятните срокове.

Сведение

за изпълнение на по-важните селскостопански задачи към 30 септември 1971 г. (в проценти).

АПК	Износ на грозде	Предадени домати за преработка	Прибрана царевична
„Янтра“	66	73	46
„Дунав“	64	66	42
„Ивайло“	58	85	50
„Път към комунизма“	53	82	50
„Тр. Саралиев“	43	100	64
„Росица“	40	58	51
„Чумерна“	—	—	55
Средно по окръга	54,2	73,4	49,6

В тия есенни дни кооператорите от Страхилово и Павел са мобилизирали всичките си сили и умения на време да се прибере богатата гроздова реколта, царевичната и арпаджика. Създадената безупречна организация позволи вече да бъде набран 700 т „Болгар“ и „Димят“ за износ при план 500 т. При дневен графика 24 тона тук берат, обработват и натоварват около 70 тона грозде.

В помощ на кооператорите са 150 курсисти от Механотехникума — Горна Орховица. При план 50 кг всеки от учениците достигна повече от 70 кг арпаджик дневно. Досега бригадата е предала повече от 25 тона арпаджик.

Механизаторите на кооператива са съсредоточили сили на един фронт: освобождаването на площите, бърза подготовка и сеитба. В местността „Чалътка“ 700 декаровият блок бе засят с ечемик само за един ден от механизаторите Кирил Навес, Дончо Стефанов и Стоян Маринов. Приключи сеитбата на ечемика на площ от 4000 декара и започна масова сеитба на пшеницата. Сега се прави всичко до 20 октомври да се засеят всички площи.

Текст и снимки: Николай КАЧАКОВ

С поглед към годишната задача

Делът на горноореховските железничари за изпълнението на стопанските задачи. В сравнение с миналогодишното деветмесечие са превозени 1 милион тона товари в повече.

Напрегнато беше отминаващото деветмесечие за железничарите от ЖП управление — Горна Орховица. През този период те полагали много сили и умение, за да превозят навреме стоци хиляди тонове селскостопанска продукция и хиляди пътници през време на летните месеци. В това отношение основните задачи бяха преизпълнени с намален работен парк, в резултат на подобренията експлоатационна дейност и проявена маневреност от страна на влаковете.

Планът по натоварването в тонове беше преизпълнен с над 1,3 на сто, като в сравнение със същия период на миналата година бяха обработени над 1011 000 тона в повече. Въпреки по-големия обем превози, средно-дневно се е работило с около 460 вагона по-малко от полаганите по размера на оборота на вагона. По този начин за нуждите на народното стопанство са изключително към

СУРОВО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

25 години от Нюрнберския процес

Преди 25 години в Нюрнберг завърши своята работа Международният военен трибунал, който осъди главните хитлеристки военнопръстияци.

В продължение на десет месеца в мрачното каменно здание в Двореца на правосъдието 24 най-големи нацистки престъпници, близки сътрудници на Хитлер, организатори и изпълнители на налудничавите му завоевателни планове, притиснати от фактите, разкриваха пред човечеството кървавите злодеяния на „носители на новия ред“ в Европа.

Изражданото човечество искаше сметка от подпалвачите на войната за 55 милиона жертви и 90 милиона осакатени хора. От началото на ноември 1945 година до края на септември 1946 година трибуналят изслуша 116 свидетели на обвинението и защитата, разгледа 143 писмени показания, десет хиляди документи — веществени доказателства и повече от 25 хиляди фото и киноснимки. Веществените доказателства разгърнаха картината на най-суровите мъже, гледали многократно смъртта в очите. Пред присъстващите в залата се редяха едни след друга ужасяващи сцени на масови убийства в окупираните села и градове на Съветския съюз, Полша и Франция, зверското умъртавяване на милиони хора в Освенцим и Бухенвалд, Майданек и Равенсбрюк.

Присъдата, произнесена на 1 октомври 1946 година, е известна: Гьоринг, Рибентроп, Кайтел, Розенберг, Калтенбрунер, Фик, Франк, Шрайхер, Заукел, Йодъл, Цайс-Ил-куарт и укриващият се Мартин Борман бяха осъдени на смърт чрез обесване; Хес, Гунк и Рьодер, въпреки енергичните протести на съветските представители в трибунала бяха осъдени на доживотен затвор; фон Ширах и Шнейер — на 20 години затвор;

Мойрат — на 15 години; Дюнц — на 10 години затвор. Това бе финалът. На другия ден един сърчен американски сержант приведе присъдата в изпълнение. Само всевластният някога Гьоринг изпи отровата три часа преди обесването му.

В светлината на събитията от последното десетилетие присъдата на Международния военен трибунал придобива особено значение за нашата съвременност.

Нюрнберг напомня на импералистическите политики, че нито министерският пост, нито генералският чин, нито многомиллионните пакети акцизи няма да спасят от отговорност тези, които народите ще посочат като виновници за своите нещастия. Тогава никой не може да се оправдае и укрине под формулата: „Аз изпълнявах заповед“. Възмездие очаква всички — и тези, които са давали заповеди, и тези, които са ги изпълнявали.

Когато днес след четвърт век си спомняме за края на Нюрнберския процес и неговите присъди като акт на сурово предупреждение за всеки агресор, не можем да отгнем онези факти, които днес тревожат всеки честен човек. Не можем да отгнем кървавите престъпления на американските империалисти във Виетнам, Лаос и Камбоджа. Нима хилядите зверски избити мъже, жени, старци и деца на героичен Виетнам не зоват за възмездие? Виновниците за разрушаването на Линдце, Смоленск, Варшава и Ораудор бяха наказани. Нима тези, които разрушиха хиляди села като Сонг Ми и избиха мирното население, че останат ненакажани? Възмездие човечеството настоява наследниците на хитлеристките методи на геноцид да бъдат изправени пред съда. Всяко престъпление рано или късно трябва да бъде наказано.

Кирил ИЛИЕВ

Зовът на ресенското изобилие

Една дълга редица от западни факли ме извежда по шосето от Ресен. Една дълга редица от тополи, запалени от есенята, ме води към зеленчуковата градина. Едри кърваво-червени чушки тежат върху стръковете. Чуващи, чували се изнасят от лехите на шосето — няма обира!

Спирам на мястото, където работят две паралелки от Строител техникум — Велико Търново. Искам да вляза в блока с домати, които те берат, но се затруднявам — земята е буквално застлана от плод — грехота е да се стъпва върху него, върху трудолюбивите селски ръце.

Благодавна ресенска, наша земя!

Този блок с домати е дал веднаж това, което се иска от него. Сега дава допълнителното, щедри излишек. А аз си мисля — какво ли е било тук при първото бране?

Сръчните ученически ръце събират в кофите тия лъскави есенни плодове вече девети ден. Нормата е тридесет кофи, на ученик, но всеки има по десетина над тях.

Разговорът ни с курсовата ръководителка на I в курс Димка Андреева се прекъсва на всяка минута. „Другарко, на номер 16 още две кофи, другарко Андреева, на номер... още, още...“ Веселина Топалова от IV в курс има към 15 часа 60 кофи, но не спират сръчните й ръце. Учителката — строгият и справедлив отчетник, отбелязва

на листа всяка новонапълнена кофа.

Аз съм много доволен от брияда. Можеш тук да опозная всички ученици от моя курс, защото са първокурсници. Пламех се, че като не ги познавам, мъчно ще организирам работата. А то се създаде тук колектив тук! И работат денята — сами виждате. А он ден ходих по квартирите им в селото. За варих Ганка, Румяна, Соня и Мариана да помагат на казаните си в белези на царевичната. Никой не ги е карал, а те просто сами. Много се зарадвах от това!

Интересувам се от самите ученици за организацията на работата, за битовите условия, за културните им развлечения.

Много сме доволни от всичко. Хранят ни с разнообразна и чудесно приготвена храна. Канехме се писмено да изразим благодарността си за това. В събота имаме в салона на читалището забавлявания, танцуваме. Вечер излизаме на разходка из селото, ходим на кино. Заради мача Унгрия — България започнахме работа по-рано, за да свършим и по-рано и ни разрешиха да вечеряме тогава по-късно. Учителите ни са строги, но ни разбират по младежки. Само едно не ни харесва — вече девети ден работим една и съща работа — берем само домати и това ни помръзва, но пък свикнахме и все повече и повече преизпълняваме нормата. Ако не явявате, попитайте другарката Андреева.

А ти вече ми беше показвала внушителната цифра 15 тона и половина набрани домати за един ден от двете паралелки.

Какво мисли другарката Андреева?

— Всички ученици са настанени в отлични квартири. Хазните им предоставят баня с топла вода, където да се изкъпят, а вечер гледат телевизия с тях. Две момичета от моя курс бяха понастинади и хазайките им ги разтривали правилно им чай и им давали аспири. Полагат бащински грижи. Можем ли да не сме доволни?

Председателят на стопанството Христо Костадинов не може да се нахвали от работата им: „Догодина искам само тия ученици!“

Едно след друго идват ремаркетата и отнасят сълвичените плодове на ресенската земя. Всички усилия са впрегнати за прибиране от полето на голямото богатство и то час по-скоро, защото утре ще догорят под сивите есенни дъждове пламъците на тополите, ще бъдат прогонени хората от полето. А до тогава плодотите му трябва да бъдат прибрани до последния домати, до последния грозд, до последната царевична...

Ресенските трактори вече бръмчат като бръмбари из полето и над 600 декара със за сети семена чакат спокойно дъждовете. Но дотогава — без отидя!

Христо МЕДИКАРОВ

Димитър НЕДЕЛЧЕВ

КЪМ КАЧЕСТВОТО- С ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ

В Завода за метални конструкции в Стражица — безпорядък • В
Машиностроителния завод в Павликени складове има, а на открито са
120 електродвигатели • В предприятията на хранително-вкусовата про-
мишленост — незадоволителни хигиенни условия

През август 1971 г. във Великотърновски окръг бе извършена проверка на качеството на произвежданата продукция от Комитета по качеството, стандартизацията и метрологията в предприятията от отрасъла машиностроение и хранително-вкусовата промишленост. Установено бе, че наред с предприятията, които дават продукция с високи качествени показатели, поддържат добър ред и чистота в производствените помещения и складове те и вояват за марката си, съществуват и такива, които не се отнасят достатъчно отговорно към тези въпроси. Например Винарският завод в Павликени и мекомбинат „Родопс“ във Велико Търново тази година са без рекламации от външния и външния пазар. В завода за ремаркета в Елена и в Завода за радиатори в Стражица се поддържа необходимия ред и чистота.

Не във всички предприятия на тези отрасли обаче, отношението към качеството на продукцията, реда и чистотата в производствените и складовите помещения е такова. В Завода за метални конструкции в Стражица положението е коренно различно. Складът за материали е ограден и подреден, всичко е натрупано в безпорядък. Необходимата конструктивна документация за производството на съдбовете не съответствува на изискванията на машиностроенето, а технологична изработка е липсва. Няма каквато и да било експликация за повишаване производителността на труда. Не се организират мероприятия за повишаване квалификацията на персонала, отразяващо се от редицата върху качеството на продукцията. Проверката на железните съдове в цеха и в склада за готова продукция установи много дефекти на заварките, трещини, подрези, шупли, нечисти шлак, недоярени. Не се извършва почистване от корозии и други замърсяващи фактори преди минимизирането.

Не по-добре е положението в Машиностроителния завод в Павликени. Въпреки, че заводът разполага с необходимите складови площи, на открито, изложени на атмосферните влияния се съхраняват 120 електро-

двигатели, купирани с редутори. Складът за материали е в крайно лошо състояние, вследствие на което голяма част от металите са с дълбока корозия. Интересен е фактът, че всички изменения в технологичните карти са без подпис, дата и заповед за изменение. Около 40 на сто от измененията са временни, с цел да се „оправи“ положението в момента. Комисията бе учудена, че ходовите коледа за вагонетките се обработват и монтират при наличието на шушулки по всички повърхности. Изработените изделия, някои от които са предназначени за превоз на хора, са с много лоши заварки и външен вид. Същото се отнася и за бояджийските операции, които се извършват върху недобре почистени от корозия и масла детайли и машини.

Още по-тревожно е отношението към качеството на продукцията в хранително-вкусовата промишленост, което може да има сериозни последици.

Тревожно е положението и в бонбонена фабрика на Държавния захарен комбинат в Горна Оряховица. Складовете за основни и спомагателни материали са недостатъчни и неподходящи, което създава условия за развитие на складови вредности, суровини, материали и полуфабрикати — 7 т ябълково брашно е поставено в близост с торби сол, 7 т фъстъчени ядки са в лоша хигиенна среда. Подовите под скари и дървените скари в складовете за суровини и амбалаж са замърсени, а също и подът в централния склад. Предприятието няма утвърдени рекламации за лошо качествена продукция до 16 август, но при проверката бе обезценена нестандартна продукция 27 т на стойност 21 000 лева.

Фактите са красноречиви, че не всички ръководства поставят въпросите за качеството с необходимата острота, примиряват се със слабостите и пропуските. Комисията от инспектори към Комитета по качеството, стандартизацията и метрологията при Министерския съвет задължила проверените предприятия в десетдневен срок да набеля-

жат мерки за подобряване на работата. Все още обаче Заводът за метални конструкции в Стражица, Заводът за палети във Велико Търново и други не са сторили това.

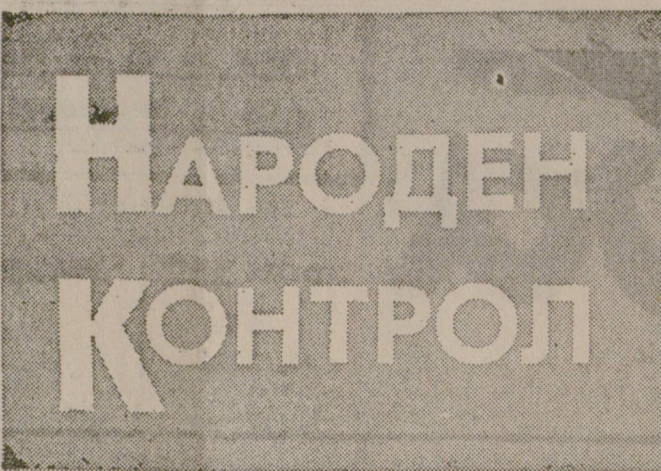
Николай ПУШКАРОВ
инспектор към ККСМ при Министерския съвет

НЕИЗПЪЛНЕНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

За осигуряване изпълнението на плана за социално-икономическото развитие на страната бившият Комитет за стопанска координация през април 1971 година прие широка програма за снабдяването на населението със стоки и по-добряване на обслужването.

Проверката, която бе извършена в края на август от Инспекция за държавен контрол показа, че ръководствата на предприятията и организациите в окръга са взели практически мерки за изпълнение на взетите решения.

Наред с добрите резултати се установи обаче, че в някои предприятия не е направено почти нищо за изпълнение на програмата. Такъв е случаят с изкупувателно-търговския клон „Булгарплод“ — Горна Оряховица.

Съвместна страница с Инспекцията за държавен контрол Брой 62

Съгласно одобрената програма за разфасовка и пакетиране на стоите за народно потребление базираните на ИТК „Булгарплод“ следва да осигурят в търговската мрежа продажба на пакетиран пресен зеленчуци в различна разфасовка. Не е нужно да се доказва предимството на този начин на търговия, който пести време на купувачите, създава по-добри условия за работа на търговските работници.

Определено може да се каже, че ръководството на ИТК „Булгарплод“ — Горна Оряховица и базите са направили само опит за изпълнение на програмата, без да се съобразяват с контролните цифри. Така бе заложено 20 на сто от картоните да се предлагат на купувачите пакетиран, а в търговската база във Велико Търново от 155 тона са

пакетиран само 3 тона. Пак тук е пакетиран само 1.2 на сто лук кроинд при контролна цифра 20 на сто. Такова, ако не и по-лошо е положението и с другите зеленчуци и плодове.

Истина е, че за изпълнение на програмата се срещат редица трудности — липса на подходяща механизация, работна ръка, но тези въпроси е следвало да се решат, а не да се изтъкват на преден план.

През тази година организациите за търговия с плодове и зеленчуци ще бъдат в дълг към своите клиенти. Необходимо е още отсегата да започне подготовката, щото през следващата година на пазара да се предлагат качествени и в подходяща опаковка плодове и зеленчуци.

Антон ГУТОВ
инспектор в Инспекция за държавен контрол

ПО-ЦЕННА ДА Е ПОМОЩТА

В по-големите предприятия на Свищов има контролни комсомолски щабове в консервния комбинат „Република“,

завод „Георги Терзиев“, Химическия комбинат. В останалите са изградени комсомолски постове.

Преди няколко дни се състоя среща на членовете на градската комисия за народен контрол с членовете на градския комсомолски контролен щаб. Председателят на щабата Димитър Григоров запозна присъстващите с работата на комсомолските контролни щабове. Отчетено бе, че тяхната практическа дейност е все още незадоволителна.

Председателят на градската комисия за народен контрол Наум Бакалов направи кратък отчет за нейната работа през третото тримесечие.

С. БЕБЕНОВ

Улица „Росица“

Когато студента, дъждовна есен бе ни дошла на гости, макар и за няколко дни, в редакцията се получи писмо. Георги К. Радев пише: „Моля ви да дойдете да представите на вестника и да се опитате в това дъждовно време да преминете поне веднъж по улица „Росица“ във Велико Търново. Тук живеят работници, които са на смети, ученици. По тази улица не можем да преминем без ням, а за нощем да не говорим. За превозване на гориво — и дума не може да става“.

Нашият фоторепортер направи снимка на улицата. Впрочем и без нея картината е от ясна по-ясна. Преди един месец Георги Радев е направил изложение до Градския народен съвет. И досега — отговор няма.

А исканията ни са скромни. Това, което те жалят, го има вече и в най-малките села. Не е ли дало време улицата, ако не да се асфалтира, поне да се застеле с камъни.

„Народен контрол“

Към сигналите на трудещите се — с внимание и загриженост

Градската комисия за народен контрол в Свищов се отнася с внимание към сигналите на трудещите се. През тази година нейните 41 членове, разпределени в 8 секторни групи, насочаваха своите усилия главно към подобряване качеството на производството в отделните сектори на народното стопанство, към изпълнение на организационно-техническите мероприятия и подготовката на предприятията за работа при зимни условия. Комисията съвзрва осъществяването на тези задачи с изпълнението на решенията на X партиен конгрес.

Особено място в нейната дейност заема създаването на по-топлина и ефективна връзка със съответните отдели и служби в градския народен съвет, подобряването на съвместната работа. Оказа се конкретна помощ на изградените комисии за народен контрол в отделните пред-

приятия и учреждения. Понякога нейни членове участвуват в проверките на градската комисия. Трябва само да се съжалява, че тази полезна инициатива бе все още с подценявана, не се разширява.

През тази година градската комисия извърши доста проверки, които помогнаха да се отстранят редица слабости в различните сектори на народното стопанство. Така например през първото тримесечие по сигнали на граждани бе направена проверка по повод внезапното спиране на електрическия ток. Констатирано бе, че при поставяне на някои съдове не са спазени съответните технологически изисквания, което при неблагоприятно време предизвиква аварии.

Студенти сигнализираха за некачествена храна в своя стол. В проверката бяха включени и специалисти от Велико Търново, Свищов, както и представители на вузовския комитет на Комсомола. След нейното завършване студентите бяха запознати с резултатите.

През второто тримесечие бе извършена проверка в „Хлебна промишленост“ и бившата ТПК „Пролет“ относно качеството на хляба и хлебните изделия. В нея участваха и специалист-технолог от Окръжния кооперативен съюз. Веднага след проверката с резултатите от нея се запозна активът на двете предприятия, дадоха се препоръки, което помогна да се отстранят недостатъците.

Интересна бе и съвместната проверка на градската комисия за народен контрол и службата „Местна промишленост“ при градския народен съвет, извършена през второто тримесечие по сигнали на граждани, дали още през 1968 година в местния промкомбинат материали за боядисване и изтъкване. Промкомбинатите в Свищов и Елена си отправяха взаимни обвинения,

но сигналите на гражданите се потвърдиха. Въпросът бе отнесен до Инспекция за държавен контрол и до отдел „Местна промишленост“ при Окръжния народен съвет. Промкомбинатът в Свищов бе задължен да издире и върне на гражданите взетите материали, ако не ги намери, да им ги заплати. Ръководството на предприятието взе мерки и препоръките на комисията са вече почти изпълнени.

Граждани сигнализираха и за некачествена работа, извършена от Строителното управление при монтажно-инсталационния район — Велико Търново. При поставяне на подземния двайсет киловат кабел от електрическата подстанция до пристанището строителите не са спазили съответните изисквания на правилника на капиталното строителство, не са съставили протокол за скрита работа. При премияване през една улица място да бъде поставен на 80 см дълбочина, той е сложен на 45 см. Когато тук минава тежка машина, почвата се уляга, кабелът се наранява и при проба „избива“. Извършената проверка от градската комисия, с помощта на специалистите, пока за недвусмислено кои са виновни за това. До съответните предприятия бяха изпратени констатационни протоколи и дефектни са вече отстранени.

Тези и редица други проверки показват, че градската комисия откликва навреме на сигналите на трудещите се, извършва проверки, настоява за бързото отстраняване на недостатъците. Работно е, че почти всички ръководители на предприятия и учреждения се отнасят с разбиране към констатациите на комисията, вземат мерки за бързото и навременно отстраняване на недостатъците.

Съби ПРОКОПИЕВ

ДОБРИЯТ КЪЩОВНИК БЪЛГАРИНЪТ...

Всезвестна е любовта на българина към сградата, в която се помещава той с цялата си челяд. Всезвестна са неговите постоянни операции, извършвани над нея, за да може да стане тя по-здрава и по-красива. А колко са само мероприятията, свързани с нейното опазване.

Така стои въпросът, когато сградата е своя.

Има обаче един друг род сгради. По тях покривите системно се повреждат (като най-често през „мелиоративните“ сезони) фасадите са замърсени, уличните и водосточните тръби се размърдават, електрическата инсталация системно излиза от строя. На този род сгради рядко кой-кой се сеща да извърши каквото му се полага ремонт, рядко на някой заинтересован ръководител на съвет или организацията ще му се съвещува, като види зловеществото им заболяване.

Те, както вече се сетихте, са от държавния жилищен фонд. Сгради, които пак се строят от същите ония грижливи българи, сгради, в които пак живеят българи, известни с pieteta си към

домашния уют, но поради лесно смислаеми причини, не се поддържа както трябва и на юношеска възраст изглеждат като преклонни старци.

Така от проверените 30 жилищни блока в Горна Оряховица със стопанин СП „Комунални услуги“, се оказа, че на 21 покривите са повредени, на 9 само фасадите, на 13 ко мините, външната мазилка и уличните, на 16 дограмите и т.н. Оказало се също така, че в Павликени на всички жилищни сгради, които са в редица от сградите има напукани канализационни тръби, нещо, което само по себе си вече извиква зрителини представи и то не от най-приятните.

Повредени електрически инсталации, опасност от пожари, повредени стъбищни автомати и опасност от счупване на ръше и крака, замърсени дворища и места и прочие. Това е на-

кратко продължението на злополучния списък от заболявания на държавния жилищен фонд тук-таме.

Списък, който може да бъде поне отчасти съкратен, ако се бе чувствувала ефикасната хирургическа намеса от страна на стопаните на тези сгради, които в много случаи се оказва само... лека козметика.

Ако се съди по хилядите неоползотворени за тази година левова, предназначени за основен ремонт на сградите, може да се стигне до извода, че предприятията „Комунални услуги“ са се въздържали от една такава хирургическа намеса по неизвестни причини. В резултат на това, а изглежда и на други подобни въздръжки, се е достигнало до това положение, а!

От друга страна, в тези сгради, които си имат за съвместни частни лица, често се създават драматични ситуации, породени от конфликтни въпроси кой да плати разходите. Споредите продължават естествено дълго и през това време заболяването на съответната сграда навлиза в още по-кръ-

сен период.

В много от жилищните сгради наемателите съвместно ползват отделната им жилищна площ, но има и такива наематели, които подлагат тази площ на издевателства, които в крайна сметка остават ненакажани. Нещо, което едва ли би се случило в сектора на свободните наеми, където всяко едно одраскало се санкционира от разгневения собственик-хазин.

И нека се върнем на казаното в самото начало. За любовта на българина към собствената му къща. За грижите му към нея, за безкрайната му горест, когато открие макар и гвоздей, че излезло от нея.

Всвем ясно е, че такава е, но отношението, чисто българско, заведено от дедите, трябва да се развие и към жилищите на държавата.

Ако претендираме за ония къщовни, разтропани българи, от които старо и младо дошло зад граница се възхищава. И се учи...

СМЕХОМИР
(По материали на комисията за народен контрол)

ОТ ВСЕ СЪРЦЕ

Не го познавах. Представя за него, Стоян Маринов — председател на комисията за народен контрол при механичния цех на Автормонтирния завод в Лясковец, се мъчех да си създам сега, когато четях протоколите от проверките, които е направила комисията. Отварях страницата след страницата, задържах по-дълго погледа си на многото цифри, изводи и все по-релефен ставаше неговият образ. Вече го виждах — инициативен, общителен. Материалите, с които разполагам, ме насочаваха и към една друга страна от неговия характер. Те издаваха оная голяма любов, всеотдайността, с която Стоян Маринов изпълнява по-реченото, дадено му от партийната организация. Когато те тези страници не можеш да не съзреш загрижеността, онова високо чувство за отговорност пред колектива, пред партийната организация. И виждаш стопанина, добрия, грижлив стопанин.

Не е нужно да се разказва за всичко, което е синтезирано в протоколите, за да се добие по-ясна представа за дейността на комисията. За нейната работа може да се съди само от една проверка, от някакво страници.

Било е през юни, тази година. Редовната проверка е била по спазване технологиите в производствения процес. На много неща са се натъкнали членовете на комисията. Констатирано е, че шперплатът, с който се работи, е некачествен. Близко 30 на сто от него се бракува. За дърводелската работилница са необходими дъски дебели 25 мм, а се доставят 30–35 мм.

И комисията прави такъв извод. От началото на годината до края на май са изразходвали 48 кубически метра чамов материал. Като отпадък е изхвърлен 960 кубически метра. Големи камари талас са стояли пред работилницата и сякаш обвинявали. За няколко месеца е направен преразход до 633 лева. Пари, хвърлени ей така, просто на вятъра.

Минавам сега край работилницата, искам да видя тези паметици и на безотговорност та. Няма ги вече. Та

кой стопанин ще си пилее така безотговорно средствата. Само това да бе направила комисията би заслужила уважението, благодарността на ръководството на завода, на работниците.

Но протоколите следват един след друг. Чета ги сега и все повече се убеждавам в чистите намерения на Стоян Маринов и другарите му, в искреното им желание да бъдат полезни.

Бе ми трудно докато го намеря. Отговаря за ремонта на машините, всеки го търси, иска съвета му. И когато най-сетне го открих, беше ми някак съвестно да отнемам от времето му. И все пак се разбрахме за малко, за десетина минути. Разгързам отново материалите. Разговаряме.

В завода е от април тази година. Оттогава е и председател на комисията. Не е много време. А каква полезна дейност е извършена. Много от проверки те са по сигнали на работници в дърводелската работилница, например. Те търсят комисията, защото виждат нейната сила, чувствуват авторитета им.

— И знаете ли колко доволни остават хората, когато на предложението им се обърне внимание. Понякога те, предложението, може би не са правдиви, или по ред причини не могат да се изпълнят, но работниците са благодарни за това, че техният глас се чува, че на нуждите им се откликва.

Има хора, които прикриват своята ленивост, нежеланието си да се занимават с обществена дейност под претекста, че отскоко са на работа, не били свикнали. Таква могат да работят в едно предприятие с години и ще си бъдат все същите. За Стоян Маринов не е било нужно много време, за да се „нагоди“. Активно участвувал в комисията за народен контрол в „Българска роза“ — гара Горна Оряховица, той и тук е в свои води. По предложение на комисията административното ръководство набелязва мерки за по-голяма отчетливост при използването на основните материали, за по-добро им съхраняване.

— Доволен сме, не можем да не сме доволни от работата на другарите. — Такава оценка дава директорът на завода на дейността на комисията. Каза това и се усмихва, радостен е. И го разбираме, много добре го разбираме.

А със Стоян трябва да се разделяме. Малко разговаряхме. И все пак първите ми впечатления за него се потвърдиха. Бях така радостен.

Петър КАИШАНОВ

Писмо в редакцията

Все още не е късно

През пролетта на тази година ул. „Янтра“ в квартал Калтинец бе разкопана, за да премине отук главният колектор на Горна Оряховица. Работата беше завършена и на налът заринат, но така, че уличната пращина на гробища. Там, където не можеш да не говориш за дъждовни дни, хората трябва да я прекосяват боси и да се обуват на някоя от съседните улици, за да имат приличен вид. А да вземеш хален в магазина, в автобуса или в предприятието, където работиш, е повече от неудобно.

Всичко още не е късно градският напълн съвет да се погрижи и за некачествения на ул. „Янтра“. Мисля, че се намираме в такъв момент, когато, ако не се асфалтира, поне да се застеле с камъни.

Неделчо КОЛЕВ

Пред пленума на Окръжния комитет на БКП
по въпросите на механизацията
в селското стопанство

СЕЛСКОСТОПАНСКАТА АВИАЦИЯ — НЕРАЗДЕЛНА ЧАСТ ОТ ПРОМИШЛЕНИТЕ ТЕХНОЛОГИИ

Окръгът — на едно от първите места в страната по обема на авиационните работи ● Големи изисквания пред организацията на труда ● Авиоплощадките и тяхното оборудване ● Защо има уравниловка в заплащането ● Агрохимическите центрове — назряла необходимост

Съвременният етап на развитието на селското стопанство в окръга се характеризира с усилената специализация и концентрирането на производството в преминаването към промишлени технологии и методи на производство, със систематическото му въвеждане с най-модерна и високопроизводителна техника.

Значителен дял от механизирани работи се извършват от селскостопанската авиация, която се явява като едно от най-съвременните и най-високопроизводителните средства за механизация на селското стопанство. Освен че допринася много за повишаване на равнището и степента на механизация и химизация в дейността също за ръчно извършване на производствената работа.

От обработените през 1970 г. в България 24 928 000 дка от селскостопанската авиация, близо една трета от тях, а именно 8 020 000 дка се падат на горнооряховския авиотряд. Той обслужва шест окръга, но само във Великотърновския окръг са обработени около 24 на сто от общия обем на извършената работа от авиотряда и близо 8 на сто от този за цялата страна. В нашия окръг с помощта на авиацията през 1970 г. са обработени приблизително толкова декари, колкото са обработени в цяла Полша през 1968 г. — 2 600 000 и значително повече отколкото в такива големи капиталистически страни, като Англия и ГФР. Въз основа

ва на разработените промишлени технологии от специалисти при управлението „Земеделие“ за окръга увеличението на авиационните работи за 1975 г. ще възлезе на 3 768 000 дка, около два пъти повече в сравнение с 1970 година.

За съжаление независимо, че окръгът се нарежда на едно от първите места в страната по обем на извършената авиационна селскостопанска работа, използването и натовареността на самолетите е все още изключително ниска. Основната причина за това се дължи на недовършената организация на труда, неравномерното изпълняване на работното време и сезонността в работата на селскостопанската авиация. Нерядко на самолети се предоставят за авиообработка блокове с малки дължини. Особено е жално това при пръскането на зеленчуци, ботани и овощни градини. Средната дължина се движи около 400—500 метра, а при останалите култури до 1000 м. Трябва да се има предвид, че най-ефективна работа със самолети АН-2 и АН-2М се оказва с дължината на блоковете с 1500—1600 метра.

В нито едно стопанство в окръга не е организирана двусменна работа на обслужващия самолета персонал, което е напълно възможно за някои работи като например авиоторенето, за да може самолетът да работи непрекъснато през целия ден.

За качеството на извършената авиационна работа от голя-

мо значение е наличието на по-качествени (сигнализатори). Но за съжаление в почти всички стопанства от окръга за маломерните блокове такива не се осигуряват, което води до лоша качество на авиообработка и наличието на т. нар. „зебри“ при обработката на блоковете.

Авиоплощадките и тяхното оборудване с необходимите съоръжения са едно от най-важните звена за провеждане на авиационните селскостопански работи. Обаче изградената мрежа от тях в отделните АПК е все още недостатъчна, за да може да се осигури високопроизводително използване на самолетно-вертолетния парк. Например при работа в ТКЗС — Ореш самолетите излизат от авиоплощадката в Б. Сливово, при работа в ТКЗС — Овча могила, самолетите често пъти излизат от авиоплощадката в Г. Студена. ТКЗС — Павлики, в което се извършва голям обем агрохимическа работа, ползува авиоплощадките в Бутново и Лесичери, ТКЗС — Карансен — тази в Г. Студена. С това не само че се намалява дневната производителност на авиационната техника, но води до сериозно осакатяване на авиационните услуги, до излизане на транспортни разходи от складовите на ТКЗС до необходимите площи, с което необосновано се ангажира работна ръка и транспортни средства.

Наличните авиоплощадки в окръга не са напълно пригодни и удобни за целогодишна работа. На много от тях липсват необходимите складови помещения и други съоръжения (водопроводи, резервоари, ел. мрежа и т. н.). Нито една няма асфалтово покритие на пистата за излизане и кацане, с изключение на тази в Чапалево.

Малко грижи се полагат и към работниците, обслужващи самолетите по отношение на заплащането им от вредното влияние на въздушната среда — шум, температура, замърсеност на въздуха над авиоплощадката и над блокове с отровни изпарения, а също така и от пряк контакт с отровните химически препарати. Сега съществуват предпазни облекла, но са неудобни. Лятно време те запарват тялото, а късно есен, зиме и пролет съдействат за неговото изстудяване.

В повечето от стопанствата съществуват уравниловка в заплащането на труда на работниците, обслужващи самолетите (вертолетите). Заплащането не е съобразено с получените крайни резултати, а става глобално, на същия ден. Изключение в това отношение се прави в ТКЗС — Обединение „Страхилово и др., където заплащането е съобразено с обема на извършената работа. Общо взето от ностелно най-добре е организирана работата по използване на самолетите в АПК — Полски Тръмбеш, но и там има още много да се желае в това отношение.

За да се подобри коренно използването на авиационната техника и организацията на труда при извършване на авиационните селскостопански работи е необходимо, съгласно решението на Априлския пленум на ЦК на БКП от 1970 г., да се изгради агрохимически центровете (АХЦ) към всеки един АПК. Изграждането на АХЦ у нас все още не е представяло някаква форма на организация за правилно провеждане на растително-защитните работи и торежето в рамките на съответните АПК. Тези центрове имат за задача да осигурят срочно и качествено провеждане на всички растително-защитни мероприятия и торежето, най-рационална организация на труда при тяхното извършване. Само тази форма на организация на растително-защитните работи и торежето в рамките на АПК ще може да отговори на повишените изисквания на селскостопанското производство в тази насока.

Тодор ЗОГРАФОВ, и-к отдел „Научна организация на управлението“ към у-ние „Земеделие“ при ОНС.

Николай ТОМОВ

„Я ДРУГОИ ТАКОИ СТРАНЫ НЕ ЗНАЮ...“

Пътни бележки от Илия Монов

Продължение от миналия брой

Срещи с колхоз „Мичурин“

Глобински район на Полтавска област е голям колхоз един наш окръг, с 35 колхоза и совхоза, със 70 клубове и домове на културата, 121 библиотеки. Само в районния център има 8 домове на културата. Това е факт, който сам по себе си подсказва голямото внимание към културното строителство и културния живот. Само за последните пет години тук са построени пет вече от 20 училища и 27 до-

мове на културата, детски градини. През тази година се строят 11 търговски сгради.

Но... да отидем в колхоз „Мичурин“. Това е първият колхоз в областта, станал носител на ордена „Ленин“, а от 1958 г. е удостоен и с високото звание „Колхоз за комунистически труд“. От няколко години, за дълголетен и примерен труд, ръководството на колхоза е установило звание „Заслужил колхозник“, което се присъвява на общо събрание и при особена тържественост. Заслужил колхозник се ползва с безплатно осветление, отопление, тран-

спортни услуги, телефонни и радиотакси. Той получава безплатно „Правда“ и един селскостопански вестник по свой избор.

Носители на ордена „Ленин“ в колхоза са 5 души. Между тях е неговият председател, 70-годишният Василий Ерофеевич Кирченко, който е един от неговите създатели и депутат във Върховния съвет на Украинската съветска социалистическа република, вече за четвърти път.

Това е примерен колхоз, в който са 5 души. Между тях е неговият председател, 70-годишният Василий Ерофеевич Кирченко, който е един от неговите създатели и депутат във Върховния съвет на Украинската съветска социалистическа република, вече за четвърти път.

Много може да се види на колхозното поле. Тук има и агитпунктове, където през почивките механизаторите и колхозниците могат да намерят и вестник, и списание, да спрат пред таблото с резултатите от съревнованието, да видят вчерашните резултати от своя труд и на кое място са. По-нататък сред полето пасе стадо крави, без пастир, само заградени с леко подвижна телена ограда, по която протича слаб ток от акумулатор.

Завиден ред ще срещнете и в стопанския двор, където механизацията е заменила труда на човека в почти всички дейности. Ето, до преди няколко години съхранението на качествен фураж е представлявало особена грижа, тъй като голяма част от сеното и силатът са се разваляли. Сега с агрегат АВМ-4 на ден се приготвяват по 5 тона сенно брашно — сухо, готово за склад, изтичащо направо в чували. Дори брашното от влажната люцерна е готово за съхранение.

Особено приятно е впечатление от направеното по битовите условия. В стопанския двор човек се чувства като в свой дом. Тук има уютен клуб, където се провеждат събрания, слушат се беседи, по литинформации или просто може да се послуша радио, да се види интересна програма на телевизията. Приятно е да седнете в стола пред ваза с цветя и да се нахраните с апетит. Всеки механизатор има гардероб, в който оставя личния си костюм, а вечер след работа и след като е минал през освежителен душ в банята тръгва за дома си с вратовръзка, като да излиза от учреждение. Тук също са поставени редица диаграми и табла, от които може да се види последното заплащане, постиженията от вчерашния ден, портретите на най-добрите, знамената на доблестта.

Това е близка и конкретна работа, внимание и грижа за човека, която го прави доволен от своя труд и поражда благородния стремеж за по-големи успехи. Ето предпоставката за високия процент правителствени награди, на каквито са носители 350 членове на този многоброен колектив.

Голяма е грижата и към младите семейства, на които

се осигуряват квартири, подпомагат се при обзавеждането, а на завърналите се от военна служба, в продължение на две години, се заплаща по 20 на сто повече, с оглед да се обзавеждат и да устроят домакинствата си. Широко са застъпени и материалните стимули. За миналата година са раздадени 72 000 рубли като премии. Много са и предметни награди — телевизори, хладилници, перални машини, та зови печки.

Икономическата мощ на колхоза (чистият му годишен доход е 2 милиона рубли) му позволява да разгърне на широк фронт техническия прогрес, да строи училища и културни домове, да изпраща младежи за повишаване на образованието си и да осигурява безплатни закуски и обеди на учениците. В едно такъв училище, предадено за ползуване в чест на 100-годишния Ленинов юбилей, видях училищно-мечта, възхитителни кабинети, съб. стол и кухня, неотстъпващи и на най-добре обзаведените ресторанти, с изрядна уредба във всяко кътче, което ти доставя естетическа наслада и те кара да се чувстваш като в храм на наука. Това също е грижа към човека, която още от детски дни поражда почит и обич към Партията-ръководителка и съветската власт.

Но... това е само докосване, една бърза среща с колхоз „Мичурин“, който встъпва в комунизма.

Малък послеслов

Десет дни на съветска земя! Десет мига, които стряха сърцето ми за цял живот и го претърпях с чувствата. Такава сърдечност, такава обич към България не съм срещал никъде, където съм бил. Така може да посрещаш само брат брата.

Това е обич, която избира направо от сърцето, искреност, която струи от зениците на очите.

Но може ли да се сподели всичко? Само за музеите — Краеведския и на Полтавската битка в областния град, на Горки в Мануилова, на Макаренко в Кременчук, на Гогол във Велики Сорочинци и на колхоз „Мичурин“ в Глобино — може да се разкаже дълго и предълго. Само с обич може да се разкаже за онова дивно кътче край Полтава, със звучното име „Атанас“, откъдето се открива дивна панорама към посрещането на историческия битка, станало гробище на шведите. Много страници могат да се напишат и за гостоприемната Наташа Петровна, учителката Наташа Петровна, станала мазач, бижутчица, бетождия, когато в начал да се строи Комсомол на Днепр, а сега е република на вестник, за гостуването в рибния колхоз „Приднестровка“ за обикновената селска работка в ресторант „Днепр“ край Светловодск. Екстремно, толкова вежливост, толкова сърдечност, че човек чувствава задължен пред себе си да дойде в този пристан на мислата, разположен на брега на Кременчугското море. Само с възторг може да се говори и за зелената ливада на Украйна Киев, за който човек е съвсем малко, но е било впечатлението от срещите му културни институти.

Десет дена в Съветскияюз! А струва ми се, че съм беще един малък, най-малък, който никога, никога не би искал да прекъсне

ЕДНА МАЛКО ХУБАВА МЕЛОДИЯ

Ще изпълни ли Радиоаводът във Велико Търново деветмесечния си план? ● А годишния?!

Става въпрос по-скоро за радиоприемниците, произвеждани от Великотърновския радиоавод, отколкото за мелодията, която слушахме през тях. Защо тогава всички сме се възхищавали от хубавия, „чист“ звук на „Мелодия-14“—стерео, „Мелодия-16, 20, 22“, „Акорд“, „Лира“ и така нататък, но малцина са запознати с трудния път на тяхното създаване.

Тази година Радиоаводът представя на Пловдивския панаир 12' вида радиопарати, „от хубави — по-хубави“, както се казва, и сега заводци с основание очакват поръчки от цял свят. Това „от цял свят“ съвсем не е пресилено — продукцията на завода намира добър прием далеч зад пределите на Родина. Големите поръчки раждат, но същевременно и тревожат хората, защото, нека не ви звучи курнозно, през последните години предприятието, което се ползва с авторитет на международния пазар, трудно задоволява вътрешния пазар с радиоприемници. Разбира се, причината за това положение в никакъв случай не е в износ.

Радиоаводът е коопериран с около 30 предприятия от страната, които му осигуряват раз-

лични части за произвежданите изделия. Вещност би трябвало да му осигуряват, а ги доставят неритмично и в малки количества. По този повод заводът излезе с отворено писмо във вестник „Борба“ до ръководствата на някои от кооперираните предприятия, но и след това положението не се подобри. Сега поради липса на грамофони, които трябва да достави „Техноимпорт“, стотици радиограмофони няма да бъдат завършени в срок.

Заводът изпълни осеммесечния си план 100.1 на сто, но това изпълнение отнема производствената му задача за месец септември и четвъртото тримесечие, когато заводът трябва да дава много по-голяма продукция, отколкото нормално предвидената. (Планът за осемте месеца бе „облекчен“ за сметка на IV-то тримесечие и месец септември). Главно поради липса на споменатите вече грамофони има реална опасност деветмесечният план да не бъде изпълнен с около 500 000 лева. Ако предприятията — доставчици изпълняват стриктно задълженията си, ако вносът с грамофоните се уреди навреме, ако... заводът ще изпълни и годишната си задача. Но, както виждаме, съществуват „ако“ не са малко.

Взаимотношенията с предприятия-доставчици са сложни и е трудно да се анализира отговорностите. Ръководството на завода обаче не унава пред трудностите — не прекъснато се „въртят“ телефонни, „бият“ се бързи телеграми... Няма ли материално, не може да има и производствено, а само през шестмесечията на тази година 15 процента от престойте са поради липса на материали. Материалите са главната тревога и на ръководителите, и на работниците в Радиоавода. Но вижте: производителността на труда в завода е ниска, себестойността на изделията — висока, през шестмесечията на машините са били простоят състояние на работниците от работните им места... Само с липсата на материали трудно могат да се обяснят тези недобри икономически показатели. Очевидно нужна е сериозна работа и в това отношение, за да могат и заводци да слушат с наслада хубавите мелодии от радиограмофони с оригиналната марка „V. T.“.

Футболистите на „Етър“ се завърнаха от СССР

След 11-дневно турне в Съветския съюз, вчера представителният отбор на „Етър“ (Велико Търново) се завърна в древната столица. Съгласно уточнената след пристигането на отбора в съветската страна програма, третият мач бе в град Фергана със състав на местния „Нефтиник“ — участник във Втория лига на СССР (в която се състезава и първият наш спонсор в това турне — „Звезда“ гр. Перм).

На електрическо осветление, пред около 15 000 зрители, изпълняваха на стадион „Спартак“, етърци показаха технична игра, която отново достави удоволствие на зрителите. За съжаление и този път срещата не бе съвсем точна и редки неудобни положения бяха пропуснати. Така последната среща от това изключително интересно и много полезно турне (б. р. подробна информация ще отпечатваме в следващия брой на вестника) завърши при резултат 0:0.

Александър ТОШЕВ

ПРОДАВАМ спешно лека кола „Шкода-ЕБ“ за 1000 лева. Справка: Велико Търново, телефон 2-53-62 след 16 часа.

Школата за професионална подготовка при Окръжен народен съвет—Велико Търново

с о б щ а в а,

че открива курсове за стругаро-фрезисти и електроинженери на електрически уреди и апарати. Приемат се младежи и девойки до 30-годишна възраст, които не работят и не продължават образованието си.

През времетраене на обучението курсистите получават безплатна храна, работно облекло, квартира и стипендия.

Необходими документи за записване:

а) Молба и автобиография

б) Медицинско свидетелство

в) Документ за образование

г) Удостоверение за семейно положение

Срокът за подаване на документите е 5 септември

Справки и записвания: ул. „Н. Габровски“ 21, тел. 2-19-72

Честит празник, наша воюваща поезийо!

Поезия- знаме

Нашата култура от много години се обогати с нов празник, посветен на едно от най-старите изкуства — поезията. Избран беше и най-подходящият сезон за този празник — есента — меката разполагана есен с багрените балкани, с прозрачните води на реките, с натрупаните плодове на родната, времето на една велика революция и на две наши безсмъртни вестания.

Рождената дата на българската поезия се губи далеч в миналото. Родина на Орфей е бил Родоп. Още в IX век българинът е създал лична поезия с оригинално звучене. Ние сме горди, че през мрачното петвековно робство българската поезия живя, вкоренена здраво в народната душа и смуга живителни сокове, които разцъфтяха във въздуха и воюващи стихове.

Поезия и народ. Поезия и свобода. Винаги у нас тя е била за спътница на народа и свободата.

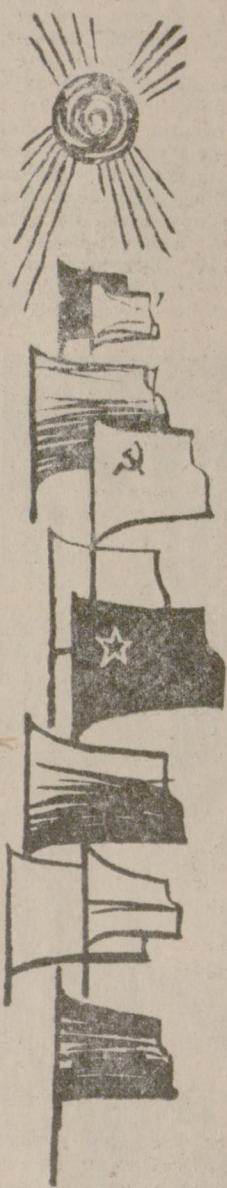
Нашите големи поети винаги са вървели в първите редици на големите ни родолюбци и като онай героиня на Делакроа са зовели народа и са го водили в битката му за мирен труд и красота. За тях най-точно подхожда определението на великия Белинский: „Поетът повече от всеки друг трябва да бъде син на своето време“.

В тази юбилейна година за Партията и народа ни, българската поезия е особено горда, защото тя възпя с пълен глас първите алени макове, изрече пророческия лозунг: „Септември ще бъде май!“ преди да бъде залушена и хвърлена в ями те на Слатинския редут, а когато земята на Ботев и Левски бе отново робска земя, тя пое към партизанските отряди, писа кървави стихове, застана на гарнизонното стрелбище пред лицето на смъртта и в последните минути преди разстрела ни остави крилатото завещание:

Но в бурята ще бъдем пак със тебе,
народе мой, защото се обичаме!

Каква по-голяма награда за поезията ни от тези стихове!
Не изразяват ли те най-точно нейната същност!

Честит празник, наша безсмъртна, воюваща поезийо!

На Бузлуджа в деня на 13-годишнината на БКП

Празникът
приказва с очите
и гали.
Гали
сърцата.
Спрят е
вятърът,
не шушнат бук-
дори
вековният дъб
мълчи
пред подвига.
А народ,
народ!
Иде
отсам
и отсам
по гордия склон —
додето поглед стига!
Цяла България
пристига
за поклон.

Илия МОНОВ

В роения край

От единственото то е залечено
и насипът реката зачерта.
С камбанен звън ме среща уморено
зачерта.

Къщурките пустеят, а на двора
догарят в бурен сетките цветя.
Угаснали са мили, скъпи хора,
а споменът при тях е долетял.

И оживява родното ми село —
от мен не може никой го изтри.
Балкана сия е свел над него чело
и песен пейт дъбови гори.

И аз вървя по уличките писти,
не лайва куче, крава не мучи,
усещам само — трепват свити устни
и влага пари в монте очи.

Аз твой съм син и твой ще си остана!
В мен пей реката с дървения яз,
звъни наесен листопад в Балкана,
а пролет чувам развигоров глас.

Присадки в градовете, ний виреем,
разлистваме, от плодове тежим,
че корен селски никъде не крее,
и затова по роден край тъжним.

Христо МЕДНИКАРОВ

Глабнята на Шишмана

Бряг

Бухенвалд

Отдавна между вас живея
и ти боли не на шега,
когато кажете: — къде е
поетът истински сега?..

Поети преходни, не помняте
случайните им имена.
Но в делниците монотонни,
шом ви погрябва тоялина,

шом затъжките мълчаливи,
прозвънва ведрият им смей,
или когато сте щастливи,
оставяте тъга за тях.

Разсеяни, добри момчета!
Простете техните вии:
във полунощните градчета
те палат своите светлини,

те цял живот до късно пишат
над листа свели рамене.
И ако някой е излишен,
поетът — никога не е!

Таньо КЛИСУРОВ

СЕЛСКА ОДА

Три купи обикновена житна слама —
сякаш кораби на котва спрели.
Тук осъмвали със вили тате, мама,
цяло село чичовци и лели.

Три купи, зад тях като гезия
жълт комбайн величествено плува.
Тук не е море, по сред вълни сме ние,
а житата плавно се вълнуват.

Сред купата вилата издигна мама —
звънка маята с три рождета бели.
Три купи безкрайно — златна слама —
златни кораби пред утрото изгнели.

Плува мама — командир на ескадрила
на лицето със усмивка блага.
Слънцето заболва на тригога вила
зместо пита на трапезата го слага.

Нордан КАРАСТОЯНОВ

След сто години
сянката на ужаса ще броди тука
и от студения цимент на коридорите
ще лъха страх.

Не мога да си спомня нищо
за времето, когато ме е нямало
все още. Затова
гравата над гробовете
припомня ми за вятър и поле,
а погледът ми се спрял на птицата,
която нищо не разбира
и от оградата със тел бодлива пее.

Гласът на мъртвите е толкова далечен,
че живите не ще го чуят никога.
Само разумът ще ни спаси от всичко.
И в мен се буди бъдеще от песни.

Паруш ПАРУШЕВ

Прокапва дъжд. Реват реките
и тъннат стръмните места.
С лисича козина покрита
дими под вятъра пръстта.

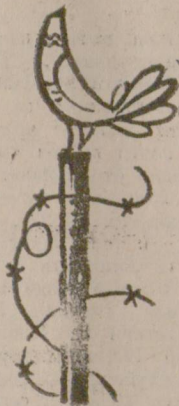
Предчувствието зимно гледа
направо в нашите врати.
Но става нещо — сянка б
зелена сянка се върти.

Трева избухнала прегази
уоите като пожар.
дори и старецът ми каза,
че само го наричат стар.

Една обръкана череша
пъртеше — пак не удържа.
И думата за зима беше
като шета, като тъжа.

Бъди спокоен! Този сетен
по пролетно зелен обрат
ще дойде в теб, за да усетим,
че винаги ще бъдеш млад.

Янислав ЯНКОВ

Признание пред кофражистите

Тежат ми погледите ви добри,
с които като гост ме гледат сякаш
и скели, и кофражи, и дори
ония изкоп, които чакат
аз да излея кофата с бетон.

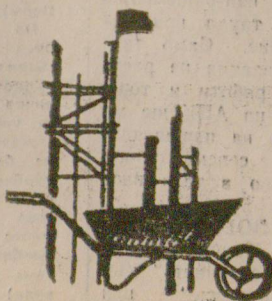
Тежат ми погледите ви, приятели!
Под мене се люлее като клон

отрупана със плодове земята.
И с ненаситен поглед аз бера
и пее за коравите ви длани.
Но мога ли добре да разбера
и вашето достойнство на стопани!

Руши се в мен невидимият мост
на онова, което ни разделя.
Уви, аз пак се чувствам като гост,
макар очакван с вино и постели!

Ханкомбината, Свищов

Георги ДАНЧЕВ

Според една легенда, когато турците
наближавали Търново, цар Иван Шиш-
ман забия в земята догаряща главка
и казал: „Когато от тази главка из-
расне дърво, България и българският
род ще бъдат свободни!“

Страшен заляз

предвещава

кървавият отомански атаман

Полудели

в Търновград

камбаните

призовават

на последна

свята бран

Тръгват кон до кова

юнак до юнака

И пролятата им кръв

напира

във главната

на Шишман

Ружа ВЕЛЧЕВА

Рекa

Тополите допрели Вито,
отсреща пустият байр,
цял ден немлъкващата свирка
на селския пастир;

тревите, къра, хрусталака,
потайният им сепнац стон,
на гарвана страховито в грака
заслушаният кон;

и туй скрибуцане наблиз
на сухото от гръм дърво,
в което тихо се изнизва
и сетният живот;

дълбоко, бавно и безгласно,
събудена от сън едва,
отдавна всички тях отнася
безкрайната вода.

И виж, депа поспрат за малко
стоят безмълвни и сами...
Замайва ги под тях реката
високо в клоните шуми.

Мария ГЕОРГИЕВА